روی میز خبر

پلمب برخی واحدهای لبنی استفاده‌کننده از پالم

مهر| عضو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی از پلمب برخی واحدهای لبنی استفاده‌کننده از پالم خبر داد و گفت: متاسفانه علاوه بر استفاده از روغن پالم در شیر، آب آلوده تهران و برنج‌های آلوده موضوعاتی بوده که به صورت زنجیره‌ای در دولت‌ها رخ داده است.

علی کائیدی ادامه داد: متاسفانه برخی تخلفات در صنعت لبنیات به‌ویژه شیر پرچرب رخ داده که باید ضمن اصلاح این مطلب که با سلامت مردم در ارتباط است دولت سیستم بازرسی را تقویت کند. این نماینده با بیان این که نظر مجلس این بود که با صنایع متخلف برخورد شود و وزیر بهداشت نیز بر این مهم تأکید داشت، گفت: عده‌ای از واحدهای لبنی متخلف پلمب، جواز عده‌ای دیگر لغو و تعدادی نیز به دستگاه قضایی معرفی شدند.

نماینده مردم پلدختر در مجلس ادامه داد: متاسفانه علاوه بر استفاده از روغن پالم در شیر، آب آلوده تهران و برنج‌های آلوده موضوعاتی بوده که به صورت زنجیره‌ای در دولت‌ها رخ داده است.

از سوی مشاور وزیر بهداشت صورت گرفت

واکنش به انتشار رپرتاژ مصرف لبنیات پرچرب در یکی از روزنامه‌های اقتصادی

شهروند| پس از آن که ویژه‌نامه‌ای درباره مصرف لبنیات و مضر نبودن روغن پالم در یکی از روزنامه‌های اقتصادی منتشر شد، مشاور وزیر و رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت در یادداشتی، این گونه اقدامات را هدایت مردم به مصرف لبنیات پرچرب توصیف کرد، اقداماتی که در قالب رپرتاژ آگهی منتشر می‌شود. عباس زارع‌نژاد، در بخشی از این یادداشت نوشته: «از بین رفتن سودهای کلان به دلیل عدم اقبال مردم به مصرف محصولات پرچرب کسانی را رنج خواهد داد که در سایه عرضه این نوع تولیدات مضر، میلیاردها پول به جیب زده‌اند. اما این که برخی رسانه‌های مکتوب و عمدتا با خط مشی اقتصادی با انتشار ویژه‌نامه‌هایی در قالب رپرتاژ آگهی سعی دارند ذائقه مردم را به مصرف لبنیات پرچرب هدایت کنند و برای ادعاهای غیرمستند و غیرعلمی این تولیدکنندگان دل می‌سوزانند، تریبون خود را پیوسته در اختیار آنها قرار می‌دهند، جای بسی شگفتی دارد.

دوستان گاهی فراموش می‌کنند که ادعاهای افراد حقیقی و حقوقی در صورتی که به آرامش و اعتماد مردم آسیب بزند، مصداق تشویش اذهان عمومی است.»

گزارش

کودکان کار؛ چهره خسته شهر

شهروند| هفت میلیون، دو میلیون یا ۱۷ هزار نفر؛ تعدادشان مشخص نیست. فقط این مشخص است که همه جا هستند؛ نه فقط سر چهارراهها، خیابانها، کوچه ها که در کارگاههای زیرزمینی، کارگاههای روزمینی؛ به‌ویژه در تهران.

حرف زدن از آنها جدید نیست. حالا سالهاست که وقتی هرجا حرفی از آسیبهای اجتماعی می شود، کودکان کار و خیابان، در راس آنها هستند. مردم و مسئولان یا از تعداد آنها حرف میزنند یا از اینکه چه کار باید کرد تا شرایطشان بهتر شود. بعضی وقتها هم مانند همین چندماه پیش، آمارهای تکان دهنده‌ای درباره آنها منتشر می شود؛ مانند این آمار: «ابتلا به بیماری ایدز در کودکان کار ۴۵ برابر جمعیت عادی است.» کودکان کار اما در هشت سالی که گذشت، تنهاتر از همیشه بوده‌اند؛ بی پناه تر، فقیرتر. این فقط فعالان حقوق کودک بودند که آنها را تنها نگذاشتند. هشت سال آنها سر زبانها بودند و در برنامه ها نه. از یک طرف شورای ساماندهی کودکان کار تعطیل شد و از یک طرف شهرداری تهران هرجا خواست از آنها حرف بزند، به جای «جمع آوری»، گفت: «ساماندهی» اینها همه در حالی است که مطابق قانون کار ایران، به کار گرفتن کودکان زیر ۱۵ سال ممنوع است و استفاده از نیروی کار بین ۱۵ تا ۱۸ هم با استثنا و شرایط بسیار ویژه‌ای ممکن است.

حالا اما کم و بیش خبرهای بهتری برای آنها از راه می رسد. اولین آنها تشکیل شورای ساماندهی کار بعد از هشت سال، اسفند سال پیش؛ حالا هم که طبق گفته «روزبه کردونی»، مدیر کل امور آسیب‌های اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه قرار است سند سیاسی جدیدی برای حمایت اجتماعی از کودکان کار و خیابان تدوین و آیین نامه فعلی بازنگری شود. از طرف دیگر دو روز پیش وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از تخصیص ۳۰ میلیارد ریال بودجه برای افزایش پوشش تحصیلی کودکان در معرض آسیب خبر داده و گفته است: «بعضی افراد جامعه هستند که به علت فقر از ثبت‌نام فرزندشان در مدارس باز می‌مانند. برای حل این موضوع مبلغ ۳۰ میلیارد ریال از محل بودجه خود تخصیص دادیم تا این کودکان بتوانند در مدرسه ثبت‌نام کنند.»

علی ربیعی دستور ویژه‌ای را هم برای صدور گواهی مهارت به کودکان کار داده است. در کنار آن رئیس سازمان نهضت سوادآموزی هم گفته است: «به اینکه اگر فردی بالای ۱۰ سال و زیر ۲۰ سال باشد و به عنوان کودک کار از تحصیل بازمانده باشد، تحت پوشش برنامه‌های ما قرار می‌گیرد.»

رودخانه مرزی رمق از دست داد

ارس رو به خشکی گذاشت

شهروند| رود مرزی دیگر رمقی ندارد. پای خشکسالی به رودخانه‌ای که هیچ‌کس فکر نمی‌کرد روزی خشک شود هم باز شد. سطح آب ارس آن‌قدر پایین رفته که می‌گویند رو به خشکی است، حتی ذخیره سد آن هم به حجم مرده خود رسیده است.

رود مرزی همواره آن‌قدر پرآب بود که خشک شدن آن به ذهن هیچ‌کس نمی‌رسید، اما خشکسالی اتفاق جدیدی را در مقابل دیدگان ساکنان حواشی ارس به نمایش گذاشت، اتفاقی تلخ و غیرقابل باور، ارس در حال خشک شدن است. ۴۵ درصد از حجم منابع آبی آن از دست رفته و به تهدیدی جدی در تأمین آب ۴۰۰ هزار نفر در شهرهای شمال آذری‌زبان تبدیل شده است.

در همین خصوص مدیرعامل آب منطقه‌ای استان اردبیل، با اشاره به این که مهم‌ترین منبع آبی این منطقه یا همان رود ارس رو به خشکی است، در جلسه شورای اداری استان، گفته است: «همیشه گمان می‌رفت این رود هیچ وقت خشک نمی‌شود.» وی اضافه کرد: «امسال قبل از اجرای برخی پروژه‌های آبی شاهد خشکی تنها منبع آبی شمال استان بودیم. آب شرب، کشاورزی و دام ۴۰۰ هزار نفر از طرق رود ارس تأمین می‌شود و این در حالیست که امروز ما به حجم مرده سد ارس رسیده‌ایم.»

داوود نجفیان با اشاره به این که مجبور شدیم برای رفع بی‌آبی حجم مرده سد ارس (حجمی از مخزن که ما بین تراز کف مخزن (بستر رودخانه) و پایین‌ترین تخلیه‌کننده قابل مانور قرار می‌گیرد) را باز کنیم، تأکید می‌کند: «تا هفت روز دیگر به سطح مرده سد خواهیم رسید. اگر باران نبارد امکان آبیاری و تأمین آب نخواهیم داشت.» حالا تنها بارش آن هم بارش‌های پاییزی، امید به زنده ماندن ارس و خشک نشدن آن را در دل ساکنان شمال غربی کشور زنده نگاه داشته است. بارش‌هایی که در ماه‌های اخیر روی خوشی نشان نداده و معلوم نیست در پاییز بر سر ارس و حواشی آن خواهد بارید یا نه. به گزارش مهر، مدیرعامل آب منطقه‌ای استان اردبیل، با یادآوری استفاده ۹۰ میلیون متر مکعب از آب زهکشی تصریح کرد: «با وجود تمامی تلاش‌ها در کشت اول مشکل داشتیم و در حال حاضر ۳۰ هزار هکتار از اراضی این منطقه در وضع بحرانی است. برای تأمین آب، پنج اکیپ انتظامی مسئولیت توزیع آب در این منطقه را عهده‌دار شده است.» او دلیل عمده خشکی ارس را کاهش بارندگی‌ها می‌داند و می‌گوید: «۴۵ درصد از حجم منابع آبی این رود کاهش یافته است که با توجه به اجرای برخی پروژه‌ها در بالادست رودخانه یعنی در حوزه ترکیه، در آینده نزدیک حتی نیاز فعلی نیز قابل تأمین نخواهد بود.» بحران آب که اکنون در تمامی نقاط کشور چه استان‌های پربارش همچون گیلان و کهگیلویه و بویراحمد و چه استان‌های کم بارشی همچون سیستان‌وبلوچستان، تأمین آب را با مشکل مواجه کرده در برخی نقاط رشد جمعیتی را هم تحت‌تأثیر قرار داده است. در همین خصوص حجت‌الاسلام میرقسمت موسوی نماینده مردم گرمی، وضع تهدید منابع آبی ۴۰۰ هزار نفر را یک موضوع امنیتی می‌داند و می‌گوید: «به هر روستای این منطقه سر زدیم با کمبود آب مواجه‌اند. خشکسالی منابع را با افت همراه کرده و در حال حاضر مهاجرت از روستاها به دلیل کمبود منابع، رشد جمعیت در مرز استان را به صفر رسانده است.»

خشکسالی تنها دلیل بحران آب در ارس

خشکسالی، تنها دلیل کاهش سطح آب در رودخانه ارس است. این را رضا موسوی مدیرکل حفاظت محیط‌زیست اردبیل می‌گوید. او با تأکید بر این که خوشبختانه در منطقه، چاه غیرمجاز زیاد نیست، درخصوص وضع کنونی ارس که گفته می‌شود رو به خشکی گذاشته است در گفت‌وگو با «شهروند»، یادآوری می‌کند که «ارس به خاطر بارندگی کم و خشکسالی که در تمام کشور مشاهده می‌شود، دچار مشکل شده است.» او با اشاره به این که منتظر بارندگی هستیم، یادآوری می‌کند: «کاهش بارش، منجر به کاهش آورد رودخانه‌ها شده است. شمال اردبیل، منطقه‌ای گرم است و برخلاف سایر نقاط آن در تابستان بارش چندانی ندارد. بر همین اساس چشم به بارش‌های پاییزه داریم تا به حل مشکل آب در ارس کمک کند. می‌توان گفت بارندگی‌های ابتدایی پاییز که آغاز شود وضع بهتر خواهد شد.» موسوی درخصوص این که کاهش سطح آب ارس و به قولی سیری که به سمت خشکسالی داشته، حیات‌وحش منطقه را هم تحت‌تأثیر قرار داده است، ادامه می‌دهد: «خوشبختانه در جلساتی که با مسئولان داشته‌ایم بر این موضوع تأکید شده است که حق‌آبه محیط‌زیست برای استفاده حیات‌وحش رعایت شود و حق‌آبه حیات وحش به آنها اختصاص یابد. در این جلسات تصمیم گرفته شده است تا این حق‌آبه خارج از محاسبات مصرف اعمال شود تا حداقل آسیب به حیات‌وحش وارد شود. البته کاهش سطح آب قطعا تاثیراتی بر حیات‌وحش و گونه‌های جانوری و گیاهی منطقه خواهد داشت اما تلاش می‌کنیم این تأثیر کاهش یابد.»

نه سرسبزی مانده و نه آب

«هر سال حتی در شهریورماه هم حواشی رودخانه سرسبز بود، اما امسال خبری از سرسبزی‌های هر ساله نیست.» یکی از ساکنان جلفا با اشاره به وضع کنونی منطقه درخصوص میزان آبی که در رودخانه مشاهده می‌شود، به «شهروند» می‌گوید: «رودخانه در مقایسه با سال گذشته اصلا آبی ندارد. سال پیش پرآب بود، همیشه رودخانه پرآب بوده اما حالا خبری از پرآبی نیست. پشت سد هم آب زیاد بود اما حالا پشت سد هم کم‌آب است. کم‌آبی، سرسبزی همیشگی را هم از منطقه گرفته است. خشکسالی کار خود را کرده، نه از پرآبی خبری هست و نه از سرسبزی سال‌های گذشته.»

در نشست تخصصی زنان و موادمخدر مطرح شد

چند مخدری؛ الگوی جدید مصرف موادمخدر در زنان ایرانی

مرزهای جنوبی ایران تبدیل به مسیر جدید ترانزیت موادمخدر شده‌اند

عکس: خبرگزاری فارس

شهروند| مصرف چندمخدری در بین زنان معتاد ایرانی؛ موضوعی که تا به‌حال کسی در ایران درباره آن حرفی نزده است. حالا سال‌هاست که مصرف موادمخدر در بین زنان ایرانی در کنار مباحث مربوط به مردان معتاد مطرح می‌شود؛ این مسئولان ستاد مبارزه با موادمخدرند که هرچند وقت یک‌بار آمار زنان معتاد را اعلام می‌کنند و می‌گویند تعداد آنها روزبه‌روز در حال افزایش است. اما نکته‌ای هست که پژوهشگران حوزه اعتیاد می‌گویند تا به‌حال در هیچ پژوهش و حتی اظهارنظری، درباره مصرف موادمخدر ترکیبی یا همان چندمخدرها سخنی به میان نیامده است؛ «فرنگیس بیات»، فارغ‌التحصیل علوم سیاسی از مدرسه مطالعات سیاسی لیون فرانسه و پژوهشگر اعتیاد یکی از آنهاست. او اخیرا درباره جریان‌های بین‌المللی، ترکیبات جدید و جنبه‌های اجتماعی موادمخدر تحقیق کرده و نتایج آن قسمت از تحقیقاتش را که مربوط به زنان درگیر با موادمخدرند، سه‌شنبه گذشته در نشستی که در موسسه رخداد تازه برگزار شد، اعلام کرد. او در این نشست درباره الگوی مصرف و بازپروری در بین زنان مصرف‌کننده موادمخدر و نسبت آن با روندهای جهانی صحبت کرد.

این پژوهشگر گفت که ستاد مبارزه با موادمخدر در ایران پدیده Polydrug یا همان چندمخدری را اصلا جدی نمی‌گیرد: «این موضوع جای تعجب است. در حال حاضر ما با الگوی جدیدی در میان زنان معتاد روبه‌رو هستیم که طبق آن این زنان چند ماده مخدر را با هم ترکیب و مصرف می‌کنند. براساس نتایج تحقیقات من که در ۹ ماه گذشته در یک موسسه تحقیقاتی مطالعات موادمخدر انجام داده‌ام، این موضوع در حال حاضر در سیاست‌های موادمخدر به هیچ‌وجه جدی گرفته نمی‌شود.» او درباره مصرف چندمخدرها در بین زنان ایرانی گفت: «یکی از دلایل این موضوع این است که زنان معتاد اعتیادشان را مخفی می‌کنند و عمدتا در ترک ناموفقند، به همین دلیل اعتیادشان را ادامه می‌دهند و به این دلیل که وضع اقتصادی مناسبی ندارند، هر موادی که دستشان می‌آید، می‌کشند. بیشتر اوقات چون موادی که به دست می‌آورند، جنس خوب نیست و آنها مجبورند برای این که نشئه شوند، این مواد را با هم ترکیب کنند. در حال حاضر کشورهای اروپایی فردی را که یک بار موادمخدر مصرف کرده باشند، معتاد می‌دانند در حالی که در ایران هنوز این موضوع وجود ندارد و همین هم باعث که در هیچ متنی موضوع مصرف چندمخدری مطرح نشود.» او ادامه داد: «یکی از شیوه‌های رایج مصرف چندمخدری در دنیا، هرویین به همراه کوکائین است اما این شیوه‌ها در ایران کمی متفاوت است. براساس تحقیقات ما، در ایران این شیوه‌های چندمخدری بیش از بقیه رواج دارد: شیشه همراه با تریاک، شیشه همراه با الکل و ماری‌جوانا، شیشه به همراه قرص اکس، هرویین به همراه شیشه، تریاک به همراه شیشه و الکل.» بیات در ادامه از یک مدل جدید مصرف در بین زنان ایرانی سخن گفت به نام Crazy model: «این یک مدل جدید در ایران است که در هیچ طبقه‌بندی جهانی نمی‌گنجد و اصطلاحا به آن مدل دیوانه می‌گویند. در این مدل، فرد مصرف‌کننده مثلا صبح تریاک مصرف کرده، ظهر شیشه به همراه تریاک، شب هرویین، نصفه شب شیشه و... پژوهشگران درباره این مدل به این نتیجه رسیده‌اند که فرد وقتی در هیچ گفتاری تعریف نشود، دست به عصیان می‌زند و هر کاری از دستش بربیاید می‌کند که این مدل دیوانه هم یکی از پیامدهای همین عصیان است.»

او در ادامه این نشست به وضع کلی مصرف موادمخدر توسط زنان در ایران و برخوردها با آن پرداخت: «اعتیاد زنان در ایران به آمارهای تقلیل پیدا کرده است. تحقیقات ما نشان می‌دهد وضع زنان و موادمخدر در ایران به شدت متأثر از شرایط منطقه‌ای و بین‌المللی است که به آن توجه نشده و همیشه با خاص‌گرایی به آن نگاه شده است. وضع زنان و موادمخدر یکی از نشانگان جدی جهانی شدن موادمخدر است؛ هرچند در حوزه موادمخدر، همه تحولات اجتماعی تاثیرگذار است اما این موضوع در آن سویه جدی دارد.» بیات ادامه داد: «ما برای درک مسائل زنان نیاز داریم که حوزه‌های دیگر را هم خوب ببینیم، مانند روابط بین‌الملل و نه فقط با نگاه مددکاری اجتماعی.»

این پژوهشگر حوزه موادمخدر در ادامه از نوع برخورد با موضوع موادمخدر در سال‌های گذشته گفت: «بعد از دهه ۷۰ میلادی که اولین کنوانسیون موادمخدر امضا شد، مبارزه، مصالحه و کاهش آسیب در برنامه‌ها بود اما تا ۲۰ سال بعد جهان روی ریل مبارزه با موادمخدر بود. در خاورمیانه به‌ویژه در ایران در همه این سال‌ها سیاست مبنی بر اعدام قاچاقچی، مبارزه با کشت و از بین بردن کشاورزی موادمخدر و... بوده است. بعد از دهه ۹۰ میلادی، در جهان، مصالحه با موادمخدر خیلی رایج شده و بیشتر مسئولان دنیا اصل را بر مصالحه موادمخدر گذاشته‌اند؛ یعنی قانونی کردن آن در کنار کاهش آسیب‌های موادمخدر. گاهی اوقات در ایران به سرعت از مصالحه دفاع می‌کنند ولی پیامدهای قانونی شدن موادمخدر در کشورها فرق دارد؛ در ایران ساختارهای آن به هیچ وجه آماده نیست.» او ادامه داد: «از طرف دیگر براساس آخرین گزارشی که ۲ ماه پیش سازمان ملل متحد منتشر کرد، وضع کلی موادمخدر در جهان با رشد نسبتا ثابتی پیش رفته و تعداد قربانیانش هم تقریبا ثابت بوده اما در الگوهای مصرف، تغییراتی ایجاد شده است. هرچند در خاورمیانه همچنان تریاک و کشت خشخاش به همان وضع قبلی است اما کشت حشیش و گسترش آمفتامین‌ها بسیار جدی است.»

این پژوهشگر حوزه اعتیاد در ادامه به تحولات موادمخدر بعد از تحولات سال ۲۰۱۰ در خاورمیانه پرداخت: «بازار خرید و فروش آمفتامین‌ها بعد از تحولات سوریه به شدت زیاد شده و قرصی به نام Captagom به لحاظ انرژی فردی و سود تجاری که دارد، کلا تحولات سوریه را می‌چرخاند. از طرف دیگر مثلا درباره گسترش مصرف آمفتامین‌ها در بین افراد داعش گزارش‌های غیررسمی وجود دارد.» به گفته او در آخرین گزارش سازمان ملل متحد، در کنار افغانستان و پاکستان، ایران یکی از بزرگترین مصرف‌کننده‌های تریاک در جهان است: «از طرف دیگر ایران بزرگترین مرکز توزیع آمفتامین به دو محور شرق و غرب است. هرچند در سال‌های گذشته سیاست‌های مبارزه با موادمخدر در ایران از طریق کنترل مرزهای شرقی نتیجه خوبی داده ولی با احداث دیوار بتنی در مرز ایران و افغانستان، ورود موادمخدر به‌ویژه هرویین به سمت مرزهای جنوبی مانند بندرها و اسکله‌ها که معمولا نظارت پلیسی خوبی در آنها وجود ندارد، ریزش کرده است.»

او ادامه داد: «براساس آمارهای رسمی وزارت کشور و ستاد مبارزه با موادمخدر، جمعیت زنان معتاد از ۸۷ تا ۹۰ از رشد ۵/۶ درصدی به ۹ درصد رسیده است. براساس این گزارش‌ها مصرف آمفتامین‌ها در زنان به شدت رو به افزونی است. موضوع دیگر این است که چرا گرایش زنان معتاد در ایران بیشتر به مصرف مواد صنعتی است؟ پاسخ این است که چون موادمخدر اصولا فرد را از انزوا به شبکه اجتماعی می‌اندازد، مثلا در مصرف موادمخدر سنتی، کمتر معتادی در تنهایی تریاک می‌کشد. حالا موضوع اینجاست که زنان معمولا دچار فقدان این شبکه اجتماعی‌اند؛ آنها مصرف مواد را در انزوا شروع می‌کنند و در انزوا ادامه می‌دهند به این دلیل هم به مصرف مواد صنعتی مانند آمفتامین‌ها رو می‌آورند.»

بیات مشکل دیگر را مردانه بودن سیاست‌های کاهش آسیب‌های اعتیاد دانست: «این سیاست‌ها در کشور ما به شدت مردانه و به دور از حساسیت‌های جنسیتی نوشته شده‌اند. این یک واقعیت است که زنان معتاد بسیار بیشتر از مردان در معرض دچار شدن به آسیب‌های اجتماعی و بیماری‌های مختلفند. مثلا در مطالعات جهانی مشخص شده که زنان روسپی در آمریکا بیشتر هرویین مصرف می‌کنند و در کشورهای عربی، آمفتامین ولی این موضوع هنوز در ایران مشخص نیست و به همین دلیل نمی‌توان برای آنها برنامه‌ریزی درستی کرد. از طرف دیگر انگار مرد معتاد در ایران حالا تبدیل به مرد بیمار معتاد شده ولی درباره زنان هنوز این‌طور نیست. موضوع دیگر این است که زنان هنوز به دلیل قبح اجتماعی، اعتیادشان را مخفی می‌کنند و حتی خیلی از آنها که آمفتامین مصرف می‌کنند نمی‌دانند معتادند چون به صورت فردی مصرف می‌کنند و به اندازه مردان معتاد آگاهی ندارند.»

او نامناسب بودن وضع اقتصادی زنان را یکی دیگر از دلایل رو آوردن زنان ایرانی به مصرف مواد ارزان و در دسترس مانند آمفتامین‌ها دانست: «نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که بیش از ۶۵ درصد زنان زندانی درگیر چرخه توزیع موادمخدر به‌ویژه آمفتامین‌ها هستند چون وقتی زنان از چرخه اقتصاد رسمی حذف شوند به اقتصاد سیاه رو می‌آورند.»

خبر

ورود گردشگر به پارک ملی لار ممنوع می‌شود

شهروند| سرپرست پارک ملی لار از ممنوعیت ورود گردشگر به پارک ملی لار از تاریخ ۱۴ شهریورماه خبر داد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل محیط‌زیست استان تهران، نقی میرزا کریمی با اعلام این خبر گفت: هرساله از اواسط خردادماه لغایت نیمه شهریور هزاران گردشگر از سراسر کشور جهت بازدید از پارک ملی لار وارد این منطقه می‌شوند.

میرزا کریمی ادامه داد: امسال نیز با برگزاری جشنواره لار در خردادماه، پارک ملی لار بازگشایی شد و ورود گردشگران به صورت روزانه به این پارک آزاد بود.

سرپرست پارک ملی لار در خاتمه اظهار داشت از تاریخ ۱۴ شهریورماه ورود گردشگر به پارک ملی لار ممنوع بوده و محیط‌بانان از ورود گردشگران به منطقه جلوگیری خواهند کرد.

خبر

محیط‌بان منتظر اعدام: فراموش شده‌ام

ایرنا| در حالی که معاون توسعه مدیریت حقوقی و امور مجلس سازمان حفاظت محیط‌زیست می‌گوید، یکی از برنامه‌های اصلی این سازمان پیگیری ویژه وضع محیط‌بانان زندانی است، اما محیط‌بان زندانی منطقه حفاظت شده دنا گفته که این سازمان در شش ماهه گذشته او را فراموش کرده است. چندی پیش غلامحسین خالدی محیط‌بان منطقه حفاظت شده دنا در استان کهگیلویه و بویراحمد اعلام کرد حکم اعدام وی دوباره از سوی دادگاه کیفری استان تأیید شده است و از مسئولان سازمان محیط‌زیست خواست تا پیگیر کار وی باشند. غلامحسین خالدی محیط‌بان منطقه حفاظت‌شده دنا در کهگیلویه و بویراحمد از تاریخ ۲۵ تیرماه سال ۱۳۸۹ تاکنون به اتهام قتل مرحوم «محمد پایه‌گذار» در زندان مرکزی شهر یاسوج بازداشت است. اگرچه تلاش‌هایی برای گرفتن رضایت از اولیای دم صورت گرفته است، اما وی همچنان در زندان مرکزی یاسوج به سر می‌برد.

خبر

سن ابتلا به سرطان پستان در ایران به زنان ۲۰ ساله هم رسید

شیوع سرطان مری در کردستان، مازندران، ترکمنستان و خراسان

شهروند| رئیس هیأت‌مدیره انجمن علمی جراحان عمومی از کاهش سن ابتلا به سرطان پستان در زنان ایرانی خبر داد.

به گفته بهزاد رحمانی، پیش از این در سنین زیر ۳۰ سال کمتر شاهد بروز توده‌های بدخیم پستانی بودیم اما امروز در زنان ۲۰ سال هم باید به وجود توده‌های بدخیم شک کرد. او با بیان این که ارزیابی‌ها در بیماران پرخطر باید از سنین ۲۰ سال و بالاتر آغاز شود، ادامه داد: وراثت، سن دیررس بارداری و ازدواج، استعمال دخانیات از عوامل خطر برای سرطان پستان به شمار می‌روند.

رئیس هیأت‌مدیره انجمن علمی جراحان عمومی با بیان این که اگر مادری سابقه ابتلا به سرطان پستان داشته باشد دختر آن تا ۵ برابر جمعیت عادی در معرض ابتلا به سرطان پستان است، افزود: بهترین روش برای تشخیص زودهنگام معاینه خود بیماران است که نسبت به همه روش‌ها آسان‌تر است.

رحمانی با تأکید بر ضرورت آموزش و اطلاع‌رسانی برای تشخیص گفت: برای تشخیص، سونوگرافی مهم است و ماموگرافی نقش تثبیت‌کننده را دارد که در موارد مشکوک می‌توان از MRI استفاده کرد.

او با بیان این که سرطان مری و ریه از دیگر سرطان‌های شایع در ایران است، ادامه داد: سرطان ریه پیش‌قراول مرگ در میان سرطان‌هاست.

رئیس هیأت‌مدیره انجمن علمی جراحان عمومی با بیان این که بیشترین آمار مرگ و میر ناشی از سرطان‌ها به علت سرطان ریه است، افزود: در نوعی از سرطان ریه، ۹۹ درصد افراد سابقه مصرف طولانی‌مدت سیگار را دارند که آمار بسیار زیاد و معناداری است.

رحمانی با بیان این که براساس بررسی‌های تجربی میزان تأثیر قلیان در بروز سرطان ریه و حنجره کمتر از سیگار نیست، گفت: در افراد سیگاری سرفه عارضه شایعی است این درحالی است که سرفه نخستین علامت سرطان ریه است. از این رو افراد سیگاری به سرفه اهمیت نمی‌دهند.

او با بیان این که با تشخیص دیرهنگام سرطان ریه در مراحل پیشرفته‌تر تشخیص داده می‌شود، افزود: در افراد غیرسیگاری سرفه بیش از ۲ هفته ارزش بررسی را دارد اما وجود خون در خلط از علایم دیررس به شمار می‌آید. رحمانی با بیان این که سرطان مری از سرطان‌های شایع در کردستان، مازندران، ترکمنستان و خراسان است، گفت: این استان‌ها روی کمربند سرطان مری قرار دارند که بیشترین علت آن ژنتیکی است.

او با بیان این که اشکال در بلع آخرین علامت سرطان مری است، افزود: متاسفانه این علامت بسیار دیررس است و زمانی که اولین لقمه در گلوی بیمار گیر می‌کند ۳ تا ۵ سال از آغاز بیماری گذشته است.

۶۰۰ هزار ایرانی آلزایمر دارند

مهر| ۶۰۰ هزار ایرانی در کشور مبتلا به آلزایمر هستند. این پیش‌بینی مدیرعامل انجمن آلزایمر ایران از شیوع این بیماری در کشور است. او درعین‌حال از نبود کلینیک ویژه این بیماران انتقاد می‌کند.

معصومه صالحی به آخرین آمار جهانی آلزایمر اشاره می‌کند و می‌گوید: «طبق آخرین آمار سال ۲۰۱۳، بیش از ۴۲ میلیون نفر در جهان مبتلا به آلزایمر هستند که پیش‌بینی می‌شود این آمار در سال ۲۰۵۰ به ۱۳۵ میلیون نفر برسد.» او با اعلام این که هر ۴ ثانیه یک نفر در دنیا دچار آلزایمر می‌شود، اضافه می‌کند: «برآورد می‌شود که در حدود ۶۰۰ هزار نفر در ایران به این عارضه مبتلا باشند.»

صالحی مشکلات افراد مبتلا به آلزایمر در کشور را هم یادآور می‌شود. «متاسفانه هنوز یک کلینیک ویژه آلزایمر در کشور نداریم و این بیماران به حال خود رها شده‌اند.»

مدیرعامل انجمن آلزایمر ایران با اشاره به نامه‌ای که در حدود ۴۵ روز قبل به وزیر بهداشت نوشته است، عنوان می‌کند: «در این نامه از وزیر درخواست کرده‌ایم، توجه بیشتری به این افراد و مشکلات آنها داشته باشند. زیرا با توجه به آسیب‌هایی که این عارضه برای بیمار و خانواده او دارد، پیشنهاد داده‌ایم که از محل یارانه‌ها، به این افراد و خانواده آنها کمک شود. همچنین درخواست کرده‌ایم که بیماری آلزایمر در فهرست بیماری‌های خاص قرار بگیرد.» او در پاسخ به این سوال که وزیر بهداشت به نامه شما جواب داده است یا خیر، می‌گوید: «آقای وزیر، نامه را به معاونت درمان ارجاع داده‌اند، امام هنوز جوابی به ما داده نشده است.»

صالحی از نبود یک کلینیک ویژه آلزایمر در کشور انتقاد می‌کند. «متاسفانه بیماران با مراجعه به پزشکان، تنها به دریافت دارو اکتفا می‌کنند و از آموزش های لازم برای مراقبت از بیماری خود محروم هستند.»

او با اعلام این که انجمن تنها یک مرکز ارایه خدمات و آموزش به افراد مبتلا به آلزایمر در غرب تهران دارد که روزانه پذیرای ۱۵ بیمار است، می‌گوید: «متاسفانه داروهای این بیماران اخیرا کمیاب شده و بیمه‌ها نیز داروهای خارجی را پوشش نمی‌دهند. هزینه دارویی یک بیمار مبتلا به آلزایمر در طول یک ماه بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ هزار تومان برای بیمارانی که داروی ایرانی مصرف می‌کنند و بین ۳۰۰ تا ۳۵۰ هزار تومان برای داروهای خارجی است.»